

anbefalet parterne på arbejdsmarkedet at forbedre barselordningerne.

Ud over det vil jeg anbefale, at vi nærmere studerer det, forældrene siger på de fem virksomheder, der har indgået i Socialministeriets forsøgsprojekt om den familievenlige arbejdsplads. Der nævnes der nemlig meget mere end blot de krav, som nævnes i beslutningsforslaget. Spørgsmålet er, om ikke de næste reelle træk er at gøre noget ved virksomhedskulturen og den konkrete arbejdstidstilrettelæggelse frem for at udarbejde yderligere regler herinde. Jeg tror, vi finder flere svar dér, end vi egentlig forventer.

Omkring børns ret til plads i dagtilbud og retten til kvalitet vil jeg ikke komme med yderligere kommentarer, og jeg vil slutte med, at børns ret til medbestemmelse er et interessant tema. Det kunne være spændende, om der, uden at der nødvendigvis sættes puljer af til det i Folketinget, var kommuner, der tog fat i at beskrive deres børnepolitik i en helhed, prøvede at tilrettelægge den i en helhed og også prøvede at inddrage de borgere, som børnene er, selv om de ikke har stemmeret, i, hvad der skal ske i deres eget liv, og i de rammer, kommunerne stiller op.

Med det skal jeg sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte beslutningsforslaget, men at vi gerne deltager i den debat, der lægges op til. Og endelig skal jeg meddele, at Det Radikale Venstre er enigt i socialministerens indlæg og også henviser til den stemmeaftale, der er med SF.

Erik Larsen (V):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at det altid er på sin plads, også her i Folketinget, at tage en debat om og en drøftelse af børns vilkår i Danmark.

SF har her fremsat et beslutningsforslag, som taler om børns rettigheder og i den forbindelse selvfølgelig også om børns vilkår. Når SF i sit beslutningsforslag skriver »Børns ret til tid med deres forældre«, så er vi i Venstre også optaget af det forhold. Vi er optaget af det af flere grunde, for vi tror på, at hvis børn har mere tid sammen med deres forældre og dermed mere voksenkontakt, så minimeres mange af de problemer, som vi ser rundt omkring i skolerne osv., og det vil måske også påvirke hele vores sundhedsområde, hvis det kunne finde sted.

Når vi ser på, hvad børn ønsker, så ønsker børn i al almindelighed også, at de i højere grad er sammen med deres forældre, og at de også bliver passet af deres forældre. Det er der man-

ge børn der ønsker, og der er også mange forældre, som ønsker, at de kunne passe deres børn selv, hvis de havde økonomisk mulighed for det.

Så derfor kan jeg sige, at dagens tilbud til SF fra Venstre er, at man fra SF's side kunne støtte Venstres forslag om en friskolemodel på børnepassningsområdet; sådan at alle forældre i dette land kunne vælge at få 85 pct. af kommunens udgift til en daginstitution, hvis man selv ønskede at passe børnene.

Det med friskoler er noget, vi i Danmark har gode traditioner for, og sådan som børnepassningsområdet efterhånden, også ifølge SF's filosofi, har udviklet sig: at børnepassning i dag er noget, som forældrene har ret til at det offentlige tager sig af, er springet over til en friskolemodel ikke ret langt, og det vil efter vores opfattelse ikke alene give børnene deres muligheder, men også forældrene deres muligheder for at få opfyldt de ønsker, som SF jo også godt ved at mange forældre har.

Så selv om jeg godt ved, at det ikke er det, SF's forslag handler om – SF får normalt røde knopper, når man nævner det, men det kan vel ikke være nogen skam, når jeg siger det – er det i virkeligheden vejen til at realisere det, som SF gerne vil på det her område.

En sådan model som den, Venstre gerne ser, hvor forældre i højere grad får mulighed for at passe deres børn, vil jo også give den fornødne luft i de eksisterende institutioner, hvor vi erkender, at der er et problem. Der er mange steder, hvor der i dag er mange børn på få kvadratmeter med sygdomsforløb osv. til følge og måske også manglende ressourcer. Alt det ville et sådant forslag som det, Venstre har lagt frem, kunne afhjælpe.

Jeg vil godt sige, at når børns ret til kvalitet, trivsel og udvikling er på dagsordenen i SF's forslag, så mener jeg og Venstre, at forslaget om kvalitet i daginstitutionstilbudene skal formes i de lokale områder. De skal formes i de dagsinstitutionsbestyrelser, der er på de enkelte institutioner, altså i et samspil lokalt og ikke centralt. Ikke noget med centrale direktiver om, hvad kvalitet skal være på disse områder. Jeg tror, at det løses meget bedre ude omkring lokalt.

Med hensyn til børns ret til medbestemmelse tror jeg også, som hr. Jan Petersen var inde på, at Børnerådets virksomhed på en lang række områder vil sætte fokus på netop den problemstilling, og at det også er vejen, vi skal gå, og ikke ind i et lovgivningsarbejde omkring at defi-